

NOV GROB

JERRY ZETKO

Umrl je Jerry Zetko, star 80 let. Rojen je bil v Jugoslaviji, odkoder je prišel v Ameriko pred 50 leti. Žena Jessie, rojena Muhič, je umrla že pred časom. V Braddocku, Pa., zauča brata Johna. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj ob 10. uri iz Golubovega pogrebnega zavoda.

Oče in hči se našla po 30 letih

Paul Nagella je bil v prvi svetovni vojni pri vojakih v Nemčiji. Tam se mu je rodila v kraju Mayen hčerka. Hčerka je živila v Nemčiji do leta 1947. Oče Nagella je šel domov v Ameriko, ko je bilo hčerki Fridi tri mesece.

Iz Nemčije je Frida po letu 1947 prišla kot ameriška državljanica v Ameriko in iskala svojega očeta. Nastanila se je v Chicagu. Ker oče ni bil član veteranske organizacije in vsled birokracije v državnih uradih, je bilo nujno povpraševanje po očetu otežkoeno. Paul Nagella je končno zbolel in se je spomnil, da bi bilo dobro pristopiti v organizacijo veteranov že radi novojnine, če bi bil brez dela. Končno je hčerka Frida s posredovanjem organizacije veteranov in vojnih oddelkov v Washingtonu našla svojega očeta v bolnici točno po 30 letih.

Domače vesti

Zlata poroka

Prošlo soboto sta Mr. in Mrs. Tony Kirn iz 21750 Ivan Ave. v krogu svoje družine praznovala 50-letnico srečnega zakonskega življenja. Mr. Kirn je doma iz Velike Bukovce, njegova soprona Mary, katere deklisko ime je bilo Dobjak, pa je doma z Cerknico. V zakonu se jima je rodilo sedem otrok, od katerih je bilo šest s svojimi družinami navzočih, ko sta starša obhajala zlati jubilej, sin Joseph se pa točasno nahaja v Californiji. Sodniki in prijatelji izrekajo jubilantom svoje iskrene čestitke ter jima želijo vse najboljše, da bi zdrava in vesel dočakala diančni jubilej!

Delničarska seja banke

Direktorij North American banke vabi vse delničarje na letno delničarsko sejo, ki se vrši v sredo zvečer v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Delničarji, ki se ne morejo udeležiti, so proseni, da pooblastijo kakuge drugega delničarja potom "Proxy."

Gospodinjski klub AJC

Nocjo ob 7.30 uri se vrši letna seja Gospodinjskega kluba Ameriško-jugoslovanskega centra na Recher Ave. Vabi se članice, kakov tudi žene in dekleta, ki se zanimajo za klub, da se udeleže v obilnem številu. Na dnevnem redu bodo volitve odbora.

Vaje za Slovane

Pevcem zobra Slovan se nazzanja, da se pevske vaje vršijo vsak torek zvečer ob osmih. Prosi se pevec, da se gotovo udeležujejo, ker se zbor pripravlja na koncert, ki se vrši 24. februarja v Barbertonu.

Kongres ne bo odobril Clarka

WASHINGTON, 7. januarja—Jutri v torek 8. januarja se sestane kongres. Pricakuje se, da bo predsednik Truman predložil kongresu zakonski osnutek, da se dovoli generalu Clarku obdržati njegov vojaški položaj za čas, ko bi vršil posle poslanika v Vatikanu. Pričakuje se, da bo ta predlog, če bo predložen, propadel, kakor tudi, da bo senat, ki mora odobriti imenovanje generala Clarka za poslanika v Vatikanu, odklonil to imenovanje. To napoved je podal senator Russell, ki je načelnik senatnega odbora za oborožene sile in vodja demokratov na Jugu.

Senator Russell se je ozrl na dosedanjem odmre predloga predsednika Trumana, da naj ima Amerika diplomatske odnosa s Vatikanom, kot prvi poslanik pa naj gre v Vatikan general Clark. "Nisem izvršil točnega pregleda, kakšna je situacija; vendar v kolikor sem govoril z ostalimi člani kongresa, lahko rečem, da kongres ne bo odobril Trumanevega predloga."

Zoper imenovanje ameriškega poslanika v Vatikanu se je izjavil tudi senator Connally, demokrat iz Texasa, ki ima važno besedo v senatnem odboru za zunajne zadeve.

Priporočila naprednih demokratov

Demokratski senatorji opozarjajo na leto 1952, ki bo leto volitev predsednika, pa tudi članov spodnje zbornice in tretjine senatorjev. V imenu Americans for Democratic Action je načelniček tega gibanja Francis Biddle naglasil, da ima ameriško ljudstvo pravico zahtevati že sedaj potreben zakonodaj in da se ta zakonodaja ne sme odložiti na čas po volitvah.

Americans for Democratic Action je posvečena idealom pokojnega Roosevelta in ima za svoj program:

Nadaljevanje gospodarske in vojaške pomoči prijateljskim državam. Odobrite mirovne pogodbe z Japonsko (to pogodbo je Velika Britanija že končno odobrila). Spremeniti poslovanje senata na ta način, da se prepreči obstrukcija. Zboljšati stanovanjsko politiko. Izvesti vsedržavno zavarovanje za slučaj bolezni. Izvesti zvezno pomoč šol-

ZVERINJAKOM MANJKA MESA

COLUMBUS, 7. januarja—Ali naj dajejo živalim v zverinjaku v Columbusu pasje ali opičje meso ali kaj? To vprašanje muči upravo zverinjaka.

Konjsko meso je postal predrag. Uprava je kupila 18,000 funtov mesa (konjskega), meso pa je bilo \$2,151. Ta zaloga bo trajala le nekaj časa. Kaj pa kasneje? Ali naj se uporabi opičje in pasje meso, toda kje ga dobiti in v zadostni količini? Pa tudi če bi se dobilo, kako navaditi leve in tigre, da bodo uživali to hrano...

TITO DOBIL AMERIŠKA LETALA

BEograd, 7. januarja—Trideset ameriških letal je prislo v Jugoslavijo in so bila ta letala razstavljeni v istrskem pristanišču Pola. Gre za prvi obrok ameriških vojaških nakazil Titu v smislu zadnjega ameriško-jugoslovanskega sporazuma glede ameriške vojaške pomoči Jugoslaviji.

Novi občinski svet zapravišen

Snoči je župan mesta Cleveland, Thomas A. Burke, zapravil 33 councilmanov (občinskih svetnikov), ki so s tem nastopili svojo dolžnost.

Sliši se kot povest, pa je resnica

Ameriška tovorna ladja "Flying Enterprise" je vsaj po zadnjih poročilih na poti iz Atlantika v angleško pristanišče Falmouth. Vendar ima britanski vlačilec "Turmoil," ki vleče poškodovano tovorno ladjo, težko pot pred seboj. Če bo šlo vse po sreči, bo "Flying Enterprise" v britanskem pristanišču Falmouth tekem današnjega torka.

Najmanj toliko, če ne več svetovnega zanimanja kot za Churchilla v Zedinjenih državah in premirje na Koreji, je svetovna pozornost obrnjena na "junaka dneva," poveljniku tovorne ladje, kapitanu Kurta Carlsenu. Več kot teden dni se sam na ladji bojuje z podivljanim morjem, ko mu je bila sreča mila, da je prišel do njega britanski vlačilec "Turmoil," na vezal njegovo ladjo na sebe in ga vleče proti britanski obali. Akcijo spremlja ameriški rusilec "Keith."

Če ne bo mogel "Turmoil" pričeli z kapitanu Carlsenu mornar Dancy, da dela Carlsenu družbo, oziroma mu nudi prvo pomoč, da mu spriče svoje prisotnosti dovoli, da se malo naspi. Princel mu je sveča že v Carlsenu dejal, da so ti požirki bili vredni milijone. Carlsen je dejal nadalje, da ima na razpolago nekaj zabojev piva in naj pivo služi za umivanje, da se prihrani voda za žejo. Carlsen bo rešen, tako pravijo, in v tej želji ga spremlja ves svet.

Na ladji je bilo tudi deset potnikov. Vsi so morali poskakati z rešilnimi pasovi v morje, odkoder so jih rešili rešilni čolni drugih ladij. Pri tem so se dogajali pretežljivi prizori. Neka prece-

CHURCHILL V MALEM OGLEDALU

Sedeminsedemdeset-letni Winston Churchill ima vsestransko zgodovino za seboj. V južno-afrski burski vojni začetkom tega stoletja je bil vojni dopisnik. Bil je ujet, je ušel in šel v aktivno borbo zoper Bure. Postal je major.

Član britanskega parlamenta je od leta 1906.

V prvih svetovnih vojnah je pripravil britansko mornarico, da je bila sposobna za boj. Po vojni je bil prvi, ki je opozarjal na Hitlerja in na njegovega letalskega poročnika Hermanna Goeringa. V zadnjih vojnah je bistveno prispeval, da so stopile Zedinjene države v vojno. Po zadnjih vojnah je skoval izraz "železna zavesa" za države sovjetskega bloka.

Znan je njegov pozdrav dveh prstov v obliki črke V, kar je bilo med vojno silno propagandno sredstvo, poimenovalo je—Victory.

Churchill ne zanemarja samega sebe. Ameriški vojni dopisniki so povabili Churchilla v zadnjih svetovnih vojnih večkrat na prigrizek. Vprašali so njegovega tajnika, kaj naj Churchilla pripravijo. Odgovor je bil: "P e c e n k o i n s t e k l e n i c o w i s k y."

Churchilla označujejo Amerikanci kot najbolj zvitega in pretkanega poslovnega človeka. Mendo bo zahvalil nadaljnji milijon dolajev predstavnik Amerik, kaj ne založiščev, da dokonča svoje spomine.

Churchill je od pokojnega Louisa Adamača v tožbi radi razdaljena časti zahteval za sebe \$20,000. Pred 20 leti bi bil v New Yorku kmalu povozen in se zatrjuje, da se ob sedanjem obisku skrbno pazi, da ne postane žrtev prometnih nesreč.

Eisenhower pripravljen kandidirati

PARIZ, 7. januarja—General Eisenhower je v svoji izjavi potrdil, kar je bilo javljeno po senatorju Lodge-u na tiskovni konferenci v Washingtonu, da je pristaš republikanske stranke.

General Eisenhower poudarja v svoji izjavi svojo sedanjo dolžnost kot ameriški general v Evropi in poveljnik združene zavezništvene armade. Aktivno se ne bo udeležil političnih bojev za predsedniške volitve, bo pa sprejem nominacijo, če mu bo ponudena od strani republikanske stranke.

Ohijski senator Robert A. Taft je na izjavo generala Eisenhowera dal komentar, da ostane pri svojih namerah, da bo skušal dobiti republikansko nominacijo za predsedniško kandidaturo.

Redna seja

V sredo zvečer ob 7.30 uri se vrši redna seja društva Sv. Ane, št. 4 SDZ v navadnih prostorih SND na St. Clair Ave. Članice so vabljene, da se udeležejo v polnem številu. Po seji bo zabava.

Cankarjeva seja

Izredna seja dramatičnega društva Ivan Cankar se vrši v sredo zvečer ob 7.30 uri v Cankarjevi sobi. Prosi se odbor in vse igralce, da se gotovo udeleže.

Za mir-nobena žrtev prevelika;

ruski blok je oborožen do zob

V Parizu se obeta živahna debata

PRESKRBLJENO JE ZA VOJAŠKE PA TUDI CIVILNE POTREBE

WASHINGTON, 7. januarja—"Zaključili smo, da dejstva, ki so nam narekovala naš mobilizacijski in obrambeni program pred enim letom, ostanejo enako v veljavi tudi danes. Izkazalo se je, da je osnova, na kateri smo gradili zadnje leto, pravilna in jo bomo držali. Kar smo dosegli preteklo leto, vzbuja občudovanje. Napravili smo veliko pot do mogočne Amerike, pot pa vodi tudi do miru," je razlagal šef mobilizacije Charles F. Wilson, ko je podal svoje četrti poročilo o obrambenem delu in naporih Amerike.

Direktor Wilson je v isti senci povdari, da se mora imeti pred očmi moč Sovjetske zveze in sovjetskega bloka na splošno. Rusija in njeni sateliti imajo sedaj pod orožjem devet milijonov mož. Rusija sama ima dvesto popolnoma opremljenih divizij, zračno brodovje 20,000 letal, med katerimi je mnogo lovcev najboljše kvalitete.

Kar se pa tiče civilnega gospodarskega življenja, se bo politika zvezne vlade nadaljevala, tako, da bo preskrbljeno "za puške, kakor tudi za maslo." Radi obrambenega programa je bilo zaznamovati le malo privarnih gospodarskih podjetij, ki so morala opustiti svoj obrat, je bilo relativno malo odpustov delavne moži in se je opazilo, da je bila borba zoper inflacijo uspešna.

Pregledali smo obrambeni načrt

Celotni program ameriške obrambe, ki se vodi pod okriljem Narodnega Varnostnega Sveta in ki mu načeljuje predsednik Truman, je bil pretresen ponovno. V narodnem varstvenem svetu so najvišji vojaški in civilni predstavniki Amerike, ki so obenem vodje narodne varnosti. Ko smo pregledali dosedanje delo in vzeli v pretes osnove tega dela, smo morali ugotoviti, da je iti po tej poti naprej.

Dosledno temu programu bo predsednik Truman ta teden predložil kongresu poslanico, v kateri zahteva \$50,000,000,000 na leto kot maksimum ameriških vojaških stroškov. Ameriški obrambeni in vojaški program se je izpopolnil, da se je vključilo v oborožene sile en milijon vojakov več. Da se je pomnožila zračna sila za 28 edinic, tako, da razpolagamo sedaj z 90 edinicami. Da se je produk-

cija v vojaške namene zvišala tako, da se izroča vojaškim svetom vojne opreme, ki je vredna \$2,000,000,000, in to na mesec.

Kapaciteta industrije se je zvišala. Kapacitet je skupaj za 4%, aluminij za 10%, električne za 10%. Toda to leto in prihodnje se bo producija še razširila. Leta 1952 bomo dosegli višino na splošno, vrzel bo ostala le še kar se tiče letalstva.

Program kot tak se je spopolnil, kolikor so bile ugotovljene pomankljivosti. Zvezna vlada bo šla po poti boja proti inflaciji. Ko se je že dala podlaga za kontrolo cen in mezd, je treba na tem principu vzdržati do konca in se ne sme popuščati. Direktor Wilson se je izjavil proti temu, da bi se postopoma pritrjevalo zahtevam po povisanju mezd. Razmerje med civilno in vojno produkcijo in dobave materiala obema panoga niso porušila standarda civilnega življenja.

Mir in svoboda nista zastonj!

PARIZ, 7. januarja—General Eisenhower je podal bilanco svojega enoletnega dela, odkar je bil postavljen za vrhovnega veljavnika zapadno-evropske armade.

Eisenhower je podal splošno sliko njegovih uspehov in napoved. Obramba, kateri on načeljuje in v kateri je prispevek 12 držav, je sposobna, da skuje obrambeni čisti, ki bo v stanu biti soliden mir. General Eisenhower je prevzel poveljstvo nad padajočimi evropskimi armadami 7. januarja 1952.

Toda mir in svoboda se ne kupe počeni. Dosedanje delo je bilo sicer draga plačano, toda za mir je treba žrtvovati vse. Tudi to, kar se je žrtvovalo do sedaj, ni končna odkupnina za mir. Morala med civilisti in vojaki je dobra. Svojega mišljajenja in svojih sistemov ne vsiljujemo nikomur. Mi ne iščemo ničesar, česar bi ne že imeli. Sedanja zveza je na višji osnovi od bivših zvez, ki so bile osnovane ali na pohlepnu ali na sovra

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
4231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
Henderson 1-5311 — Henderson 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNIN)
Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:
One Year—(Za eno leto) \$8.50
For Six Months—(Za šest mesecov) 5.00
For Three Months—(Za tri mesec) 3.50

For Canada, Europe and Other Foreign Countries:
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):
For One Year—(Za eno leto) \$10.00
For Six Months—(Za šest mesecov) 6.00
For Three Months—(Za tri mesec) 3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

WINSTON CHURCHILL V AMERIKI

(2)

Pri razgovorih v Washingtonu med britanskimi in ameriškimi predstavniki bodo važna predvsem zunanje politična vprašanja oziroma vprašanja, ki so tipično notranje britanska pa v zvezi z občo zunanjim politikom. Dnevnini red razgovorov ni bil objavljen. Kaj bodo in kaj so sklenili na razgovorih, o tem bo izšlo, kakor je to praksa diplomacije, poročilo, ki nekaj pove, večino pa zamolči. Vkljub temu človeku ni treba biti uradni diplomat, da ne bi mogel trditi, kaj je bila in kaj je vsebina razgovorov.

Ce naj Winston Churchill utrdi britanske položaje v svetu rabi pomoč Amerike. Ta pomoč Amerike lahko obstoji v tem, da podpira Veliko Britanijo v njeni zunanjem politični zamisli ali pa, da se odstranijo, vsaj pa izgledajo nasprotstva na tistih točkah, kjer se krijo britanski in ameriški interesi, vsaj pa obstajajo različni pogledi na situacijo kot tako. Problem za Veliko Britanijo je Azija, v manjšem delu Afrika, v kolikor pride v poštev Egipt in Sudan.

Britanski interesi so bili stoletja osredotočeni v Aziji in Afriki. Azija je razburkana. Britanski interesi so prizadeti povsod. V prvi vrsti gre za celinsko Kitajsko. Velika Britanija je režim v Pekingu pravno priznala, priznala torej sedanji komunistični režim na Kitajskem in s tem izkazala svojo voljo, da hoče živeti s to komunistično državo v normalnih odnosih in v normalnih trgovskih odnosajih. Priznanje komunistične Kitajske je dala britanska laboristična stranka. Britanski konservativci z Winstonom Churchillom na čelu so se izjavili, da bodo to politiko nadaljevali in priznana komunistične Kitajske ne preklicati.—Amerika te komunistične Kitajske ni priznala, je noče priznati in po zadnjih zagotovilih od strani ameriške vlade tega stališča Amerika ne bo spremenila. Ce se pa pomudimo pri tej točki azijskega problema in podčrsto to nesoglasje, med obema državama je prva težkoča, kako zgladiti nasprotja v zunanjem politiki več kot na dlani. Kitajsko vprašanje je v zvezi z korejskim, je nadalje v zvezi s vprašanjem Malajskega polotoka, kjer imajo Britanci zaskrbljeno bodočnost, kaj bo s tem njihovim kolonialnim področjem, ne samo važnim s strateškega vidika, ampak važnim radi tega, ker dobiva britanska industrija iz njega neizčrpni vir dragocene surovine—gumija. V britanski parlamentarni debati je bila iznesena kritika, zakaj da vodi pogajanja na Koreji. Amerika takorekoč na lastno roko in zakaj se ne pozna pri teh razgovorih britanski vpliv, ki da ga na Koreji dejansko vzeto sploh ni. Tudi glede Koreje same so se slišali britanski glasovi, da je večji interes, da gre britanski delež kojne, zračne in pomorske sile, v kolikor je zastopan v krogu Združenih narodov na Koreji na Malajski polotok, ker je Malajski polotok za Britance važnejši, kakor pa je Koreja. Vojna na Koreji se vodi pod ameriškim vodstvom. Ameriški prispevek, čisto praktično vzeto potisne v ozadje vojne prispevke vseh drugih bojujočih se držav. Britanska sila na Koreji se pozna praktično v prispevku v bojnem ladjevju. Pomembnega britanskega prispevka v kopnih in zračnih silah itak ni. Ce se vojna na Koreji ne razširi iz Koreje, potem za splošno politiko na Dalnjem vzhodu britanski vojni prispevek združen s korejsko vojno ni zgodovinsko važnega značaja. Toda britanska zunanja politika v sklopu korejskega, kitajskoga in malajskoga vprašanja je brez dvoma po svoji splošni zamisli glede politike do Daljnega vzhoda v nasprotju s tendencami ameriške zunanje politike. Ze pri sklepanju mirovne pogodbe z Japonsko, katere tvorec je bila Amerika, smo bili priča nasprotstvom med Londonom in Washingtonom, do politike do Japonske. Treba je bilo mnogo časa, da je Foster Dulles ta nasprotja premotil in da je Velika Britanija hoče, noče, končno podpisala mirovno pogodbo z Japonsko. Iz britanske opozicije do te pogodbe bi se dalo sklepati, da se boji London ponovno vstaje Japonske in da jo hoče držati ponižano, uknjenjo, da ne bi mogla več razgrajati na Pacifik in ne ogrožati britanskih interesov na Dalnjem vzhodu. Japonci naj ne gradijo ladij, kolikor jih zmorejo, je bila ena od britanskih zahtev.

Svojevrsten je ameriški, svojevrsten britanski pogled na obe Indiji, na muslimanski Pakistan in na Indijo Hinducev. Amerika vodi do obeh Indij politiko, kakor da tam bivše britanske kolonialne politike sploh ni bilo in da ima Amerika opraviti z dvema državama, ki nista po ničemer dedno obremenjeni. Velika Britanija ima v obeh Indijah

KRATKE VESTI IZ DOMOVINE

Veliko zanimanje za izobraževalne tečaje

Zaradi velikega zanimanja za izobraževalne tečaje so letos v nekaterih krajih v Sloveniji že zelo zgodaj začeli z izobraževalnim delom. Na Gorenjskem imajo gospodinjske tečaje, ki so zelo dobro obiskani v Žireh, Škofji Loki, v Selcih, na Češnjici, v Gorjenci vasi in Velesovem. V kratkem pa se bodo začeli v Železnikih, Bukovici, Olševku, na Visokem in drugod po gorenjskih vaseh. V Naklem pa so že pričeli s poukom v kmetijsko gospodinjskem tečaju, ki trajata veden in imajo gojenci internatsko oskrbo, tako da je to že nekakšna šola.

Kakor na Gorenjskem je letos že po izobrazbi zelo velika tudi v drugih predelih Slovenije. Povsod se v izobraževalne tečaje prijavlja veliko število ženskih dekle. Tako se je v Bukovici prijavilo v tečaj 50 dekle in ženskih, v Žireh nad 70 itd. Seveda načala strokovnjakom, ki tečaje vodijo nemalo dela.

Posebno mnogo prijavljenih imajo tečaji v tistih krajih, kjer pouk ni omejen le na gospodinjske predmete, temveč tudi na takšne, ki jih potrebuje vsaka sodobna žena za razširitev svojega znanja.

Razstava izdelkov domače obrti

Trgovska podjetja "Dom" v Ljubljani je priredilo ob koncu novembra razstavo najlepših izdelkov slovenske domače obrti, ki so zelo cenjeni tudi na tujih tržiščih, saj jih podjetje poleg doma prodaja tudi v Italiji, Avstriji, Švedski, Angliji, Zapadni Nemčiji, Ameriki itd.

Na razstavi so obiskovalci najbolj občudovali razstavljene izdelke iz prekrasnih idrijskih čipk, ki jih danes izdeluje okrog 6,000 žena. S posredovanjem podjetja "Dom" se danes vedno bolje razvija v Sloveniji tudi umetno obrt. Denarni promet podjetja "Dom" se je v zadnjih letih povečal od 6.50 na 130 milijonov letno.

13,000 ton emajlirane posode

Tovarna emajlirane posode v Celju se je letos povečala za nov oddelok, ki dela samo za izvoz. Odkar dela ta oddelek, je tovarna izvozila za polovico več kakor v preteklem letu. Od leta 1947 je ta tovarna poleg tega, da je zadržala vsem potrebam domačega trga, izvozila v tujino okrog 1,300 ton razne emajlirane posode v vrednosti 100 milijonov deviznih dinarjev. Danes izvaja ta tovarna svoje izdelke v 14 tujih državah.

V zadnjem času pripravljajo za izvoz nove izdelke—pocinkano in kositrno posodo, senčnike za električne svetilke, kopalne kadi, umivalnik itd. V zadnjem času se za izdelke tovarne zanimali tudi Grčija, Tunis, Alžir in Maroko, predviden pa je tudi izvoz večjih količin izdelkov preko raznih francoških, angleških in holandskih trgovskih podjetij v najbolj oddaljene dele sveta.

Več kmečkih šol v ljutomerskem okraju

Lani so imeli v ljutomerskem okraju štiri kmečke nadaljevanje šole, in sicer na Cvenu, Svetinjah, Podgradu in Cezanjevcih. V letošnji zimi pa se bo število povečalo na najmanj deset kmečkih nadaljevalnih šol, ki so nekakšna izpopolnjena oblika izobraževalnih tečajev. Te šole, ki so se začele decembra in bodo trajale do srede marca letos, bodo obiskovali predvsem 16 do 19 letni fantje in dekle. Razen slovenščine se bodo učili raznih

predmetov iz sodobnega kmetijstva. V vinorodnih predelih pa bodo starci in mladi izpopolnjevati v obrezovanju trte in cepljenju, v živinorejskih pa se bodo učili umne reje živine.

Rekordna žetev riža v Vojvodini

V Vojvodini so letos pridelali na hektar povprečno 52 metarskih stotov riža. Niti v Italiji ni pridelek večji. Na nekaterih parcelah v Kneževcu je znašal pridelek riža celo 70 metarskih stotov na hektar, kar predstavlja glede na vremenske pogoje v Jugoslaviji še nedosežen rekord.

Nova domova kulture v Slavoniji in Baranji

Ob proslavi Dneva republike 29. novembra so odprli v Kneževcu v Slavoniji in Belem Manastiru v Baranji nova domova kulture v vasi Verovca pa lep nov zadružni dom. Domova kulture v Kneževcu in Manastiru sta veliki moderni poslopji, ki imata razen drugih prostorov tudi dvorane za filmske prireditve in gledališke predstave.

Po 14 letih je znova spregovoril

Mladi Safet Murina iz Prizreja je izgubil dar govora, ko mu je bil sedem let. Njegovi revni starši niso storili ničesar, da bi ozdravel, ker so mislili, da mu tako ne more nihče pomagati. Tako je bil Eafet nem celih 14 let. Lani pa je moral na vojaški nabor. V vasi so vsi mislili, da ne bo potren. Pa so se zmotili. Komisija ga je potrdila, da bi ga pri vojakih ozdravili. Ko je prišel v Osijek, so ga takoj poslali v Zagreb, kjer so ga na kliniki začeli zdraviti zdravniki z elektroterapijo. Čez mesec dni je začel Safet zopet govoriti. Zdaj se uči gladko govoriti v osješki šoli za gluhanome.

Nove vrste podplatil za čevlje

V tovarni gumijastih izdelkov "Rekord" v Rakovici pri Beogradu so izdelali nov postopek za izdelovanje posebne vrste podplatil. Ti podplatili so mnogo odpornejši od usnjenih. Posebno primerni so za izdelovanje takoj imenovanih "kalifornijskih" obutev, ker so zelo lahi, prijetni in prožni. Zaradi teh odlik žene v mnogih državah izdelujejo obutev s takšnimi podplatili. Tudi izdelovanje je zelo enostavno in lahko posamezen delavec izdelava na uro po 30 parov takšne obutev, kar je trikrat več kakor pa čela delava obutev z navadnim podplatom. Tovarna čevljev v Suboticu je že začela izdelovati "kalifornijske" obutev, pa tudi tovarne v Sloveniji in Hrvatski so že naročile potrebne stroje za izdelovanje te obutev.

Gospodarsko letalstvo bo dobitilo helikopterje

Jugoslovansko gospodarsko letalstvo je lani sodelovalo v številnih akcijah pri zatiranju raznih škodljivcev, predvsem na malaričnih področjih, pri škropljaju vinogradov, uničevanju mušic, ki so se pojavile na oljkah v Dalmaciji itd. Dalje so ta letala koristno služila tudi pri snemanju načrtov za gradnjo železniških prog in cest ter za regulacijo rek.

V točkem letu bodo naložili jugoslovansko gospodarsko letalstvo na hidromontažna dela v državi. Zdaj delajo njegovi delavci hkrati na 12 krajih. Na Mariborskem otoku montirajo tretjo zapornico, ker je drugi agregat začel obravljati že pred novim letom. V Vuzenici pripravljajo montažo 160 tonskega žerjava, ki sta ga izdelala Litostroj in mariborska tovarna metalnih konstrukcij.

Tudi na hidrocentralah v drugih republikah Jugoslavije dela hitro napredujejo. Ob koncu leta bo začela obravljati hidrocentrala v Ozlju, nekaj mesecov kasneje pa v Vinodolu. Dalje delajo monterji v Jajcu, na Zvorniku, v Zavreljah, na Slapu Zeče in drugod. V kratkem pa bodo postavili montažno gradbišče

vili nekaj posebnih letal, predvsem pa helikopterjev, ki so za gospodarske namene mnogo bolj praktični. Pilat helikopterju lahko regulira brzino po potrebi in leti tudi zelo nizko, celo samo pol metra nad zemljo. Na ta način bo škropljenje točnejše in bolj izdatno.

Jugoslavija izvaža konopije

Jugoslavija je že pred vojno izvažajo velike količine konopije, saj je njena vrednost znašala letno okrog 200 do 300 milijonov dinarjev. Vendar so spekulativni izvozniki, ki so sledili samo za lasten dobiček, izvajali le blago slabšo kakovost. Tudi za predelavo ni nihče skrbel in tako je šla dragocena surovina v svet po smerno nizkih cenah. Še bolj nizke cene so dobivali domači predelovalci, ki so jih izvozniki na debelo sleparili.

Po osvoboditvi se je v Jugoslaviji konopije zelo razširilo in izboljšala se tudi kakovost. Danes Jugoslavija ni le eden izmed največjih pridelovalcev te surovine, temveč tudi eden izmed največjih izvoznikov, saj je proizvodnji te industrijske rastline prekasta leta Italija in Sovjetska zveza. V zadnjih letih je Jugoslavija zelo napredovala tudi kot predelovalec konopije. Zgradila je celo vrsto konopljarn predvsem v Vojvodini. Vse konopljarni so opremljeni z najmodernejšimi stroji, tako da je zagotovljena najboljša kakovost. Vse strojne opreme so izdelane doma. Novec v Novem Sadu, kjer izdelujejo najboljše stroje za predelavo konopije. Mladi Safet Murina iz Prizreja je izgubil dar govora, ko mu je bil sedem let. Njegovi revni starši niso storili ničesar, da bi ozdravel, ker so mislili, da mu tako ne more nihče pomagati. Tako je bil Eafet nem celih 14 let. Lani pa je moral na vojaški nabor. V vasi so vsi mislili, da ne bo potren. Pa so se zmotili. Komisija ga je potrdila, da bi ga pri vojakih ozdravili. Ko je prišel v Osijek, so ga takoj poslali v Zagreb, kjer so ga na kliniki začeli zdraviti zdravniki z elektroterapijo. Čez mesec dni je začel Safet zopet govoriti. Zdaj se uči gladko govoriti v osješki šoli za gluhanome.

Nove hidrocentrale bodo začele obravljati

Dela pri vrsti central v Jugoslaviji se bližajo koncu. Zadnjo besedo pri teh delih imajo hidromontažni, to so ljudje, ki usposabljam veličastne gradnje na rekah, da dajo električno luč in moč. Pred vojno so hidromontažna dela v koliko so prišla vstopiti v Jugoslavijo, izvršili sami tuji strokovnjaki, zdaj pa je Jugoslavija dobila domača podjetje "Hidromontažo", ki je bilo ustanovljeno v Mariboru leta 1948. V tem podjetju so zmotili delavce za hidromontažno delo v državi. Med vojno so hidromontažna dela v koliko so prišla vstopiti v Jugoslavijo, izvršili sami domači delavci, mojstri, večkratni mojstri in specjalisti. Ti pa vrgajoči tudi že nov mlajši kader. Življenje in delo hidromontažev je svojevrstno. Stalno se, kakor cigani, selijo iz kraja v kraj, kamor pač jih kliče delo. Več so zdoma kači pri svojih družinah.

Vsak zemljevid mora imeti neko osrednjo točko, od katere se potem širi na vse strani. Gori omenjeni zemljevid ima po sredini od severa do juga ameriški kontinent in prav v sredini Zedinjene države. Ko so starci Grki in Aleksandrijci in Rimljani delali "svetovne" zemljevide, so jemali središče Sredozemlje. Zgodnji kristjanski izdelovalci "svetovnih" zemljevidov so postavljali Jeruzalem v sredino. Seveda so tisti davnii izdelovalci zemljevidov poznali le malo sveta in v Ameriki nihče niti sanjal ni.

Omenjena National Geographic Society je od leta 1905 naprej izdala devet zemljevidov sveta. Najnovješi je bil izdan v več kot 2,000,000 izdelih in v desetih barvah v decembra 1951. Ta zemljevid kaže najnovješte državne meje, namreč tiste, kde dejansko obstoja zdaj, brez ozir, če so končno javljeno priznane ali ne. Kaže meje in imena novih držav, kot so, na primer: Israel, Jordan, Indonesia in Pakistan. Kaže tudi izpremenjena imena ozemelj, kot na primer: Formosa, namesto starega imena Taiwan; Djakarta, namesto Batavia; Krung Thep namesto Bangkok; Syria in Lebanon namesto Levant States, itd.

Zemljevid ima označenih 5,488 krajevnih imen, vsa v soglasju z uradnimi imeni, ki so zdaj v veljavi. Tako najdemo, na primer, v Jugoslaviji nepopračena imena Beograd, Zagreb in Split; v Češkoslovaški Praha in Brno in Bratislava; v Avstriji Wien in Graz; v Poljski Szczecin in Warszawa; v Italiji Roma in Napoli, in tako dalje.

Vsak zemljevid je rezultat raziskovanja in dela okoli 23 stoletij. Grški modrijan

Vatikan in Slovenci

(Nadaljevanje)

V.

Papež Benedikt PV. je po zgledu svojega prednika Pija X. vneto močil za Avstrijo, skrbeti pa je moral tudi za Italijo, ki je maja 1915 stopila v vojno. Ta skrb je bila težka stvar celo za nezmotljivega papeža, kajti obe njegovi varovanki—Avstrija in Italija—tudi po čudežu ne bi mogli zmagati, ker sta bili nasprotinci. Povrh tega pa je imela Italija zelo slabe vojne uspehe, Avstrijo pa so rušili njeni lastni narodi kot svojo staro ječo.

V Londonu je bil 1. maja 1915 ustanovljen Jugoslovanski odbor, ki je zahteval ustanovitev enotne jugoslovanske države na razvalinah avstrijske monarhije; z avstrijskimi fronti v Srbiji in Rusiji pa so že od začetka vojne dezertirali revolucionarni jugoslovanski vojaki in mlajši oficirji ter se bojevali zoper Avstrijo. Revolucionarno protivavstrijsko gibanje so skušali slovenski klerikalci po navodilih Vatikana zajeziti že pred vojno z napovedovanjem trializma—razdelitev avstrijske monarhije na tri enakopravne dele: nemškega, madžarskega in jugoslovanskega—a so je med vojno izkazalo, da take oblike ne vlečejo in da je tako upanje prazno, je bilo treba ukreniti nekaj drugačega, da se stara Avstrija obdrži.

Papež je začel misliti na mirno posredovanje, a še preden je vse do kraja premisli, je pod pritiskom notranjih in zunanjih dogodkov jugoslovanski poslanski klub avstrijskega državnega zbora 30. maja 1917 zahteval, naj se vsa ozemlja monarhije, v katerih živijo Slovenci, Hrvati in Srbi, združijo pod žezлом habsburške dinastije v samostojno državno telo.

To tako imenovano majniško deklaracijo so podpisovali Slovenci z velikim navdušenjem. Klerikalci so jo podpisovali predvsem zato, ker so jo podpisali njihovi poslanci in tudi škof, naprednejši pa se niso dali motiti od "habsburškega okvira," ker so verjeli, da je bil samo kot "figov list" položen na deklaracijo, da bi se preprečilo nasilje avstrijskih državnih organov. Ko pa je 20. julija 1917 po prizadavanju Jugoslovanskega odbora prišlo do krfiske deklaracije, ki je zahtevala ločitev Jugoslovjanov od Avstrije in njih združitev s Srbi, so pa klerikalci na Dunaju in tudi pri Vatikanu zatrjevali, da je bila majniška deklaracija edina možnost za rešitev in ohranitev avstrijske monarhije in da je bil njen habsburški okvir pristen in iskren.

Prisegali so, da je bila deklaracija protest in obramba zoper antanto in jugoslovanske emigrante, ki hočejo Jugoslovane odtrgati od habsburške dinastije.

Papež je 1. avgusta 1917 poslal svoj nasvet in predlog za mir vladam vojskujočih se držav. Njegovo spomenico je stavil poglavlar ali general Jezuitskega reda Ledowsky. Papež je hotel s svojo spomenico

V imenu teh revolucionarjev je že kmalu po ustanovitvi Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev pisatelj Avgust Cesarec (ustreljen pred desetimi leti od ustašev v Zagrebu) pisal takole:

"Jugoslavia, sanje najboljši umov, zadnja misel in uteha mučenca pod vislicami, sad krvi, prelite iz teles tisočerih, kje je? Kje je cvetje za venec pokolenja, ki se je zanjo borilo in jo doživel? Vidi se samo trnje, vidi se golgotski venec, spleten od nasilja, ropa, trpljenja in krijeve."

(Dolje sledi)

"And now, fellow stockholders..."

Don't gamble with fire—the odds are against you!

VESTI IZ BOSNE

predvsem rešiti Avstrijo ter pridobiti Italiji čim večjo nagrado za vojno udeležbo, katero naj bi plačali pač v prvi vrsti Slovenci s svojo zemljino in s svojo svobodo. Antanta je papeževu spomenico odklonila, ker prednik Zedinjenih držav Wilson v njej ni videl nobenega jamstva za mir.

Tako so papežu ostale velike skrb za Avstrijo in za Italijo, klerikalno slovensko ljudsko stranko pa je skrbelo, kako bi likvidirala svoj prevneti avstrijski "patriotizem," ko se je Avstrija od dneva do dneva bolj rušila. Odgovornost za vso hlapčevsko politiko do avstrijske monarhije so naposled naprtili dr. Ivanu Šušteršiču, ker se je zdelo menda Vatikanu najbolj primerno, da prevzame posvetnjak tudi grehe vseh duhovniških voditeljev vatiskske politike v Sloveniji.

Dr. Šušteršič se očitanega prevelikega avstrijskega "patriotizma" seveda ni mogel otresti, povedal pa je tudi marsikoj o "patriotizmu" drugih. Tako je v svoji brošuri "Moj odgovor" opisal, kako ga je še pred majniško deklaracijo naprosil avstrijski ministriški predstavnik grof Clam-Martiniz, naj mu napiše predsedniku Zedinjenih držav Wilsonu namenjeno pismo, v katerem naj bi v imenu svoje stranke poučarjal zvestobo do Avstrije ter zanikal, da hočejo Slovenci proč od Avstrije. Šušteršič pripoveduje:

"Odgovoril sem mu, da moram prej govoriti z dr. Korošcem, načelnikom državnoborskega kluba. Kar seže Clam-Martiniz v predalček svoje pisanine mi pomoli pod nos tako pismo dr. Korošcu, ki se je kar cedilo avstrijskemu patriotizmu, in kjer je obljuboval zase in za narod, da žrtvuje vse za Avstrijo in njenega cesarja. Osupen sem rekel: 'Saj imate vendar Korošcevo pismo, kaj pa hočete še več?'—Toda ministrski predstavnik je vztrajal, da bi ravno moje pismo bilo važno."

Šušteršič nadaljuje:

"Tako je bilo takrat. Avstrijski patriotizem tedanjih voditeljev stranke je bil tako hud, da sem ga moral še jaz popravljati, ker se je že kar izrodil v hlapčevsko prilizjenost. Na tem nič ne spreminja, da so pripravljeni hlapci zapustili svojega gospodarja, ko se mu je začelo slablo, prav slabo goditi in ko se ga zlasti niso več bali."

VI.

Slovenska ljudska stranka je prišla kot trojanski konj Vatikana v jugoslovansko državo. Njena legitimacija je bila majniška deklaracija, ki je imela habsburški okvir spet samo kot "figov list," kar je bilo prav tudi staremu, zvitemu Nikoliju Pašiću, ki je hotel imeti pod svojim vplivom vso zedinjeno buržoazijo. Ko je Avstrija propalila, je oblast ležala na cesti in pobrala jo je buržoazija, ker vse jugoslovanski narodi niso imeli dovolj ideološko jasnih in organizacijsko močnih revolucionarnih strank, čeprav med njimi ni manjkalo požrtvovalnih revolucionarjev.

V imenu teh revolucionarjev je že kmalu po ustanovitvi Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev pisatelj Avgust Cesarec (ustreljen pred desetimi leti od ustašev v Zagrebu) pisal takole:

"Jugoslavia, sanje najboljši umov, zadnja misel in uteha mučenca pod vislicami, sad krvi, prelite iz teles tisočerih, kje je? Kje je cvetje za venec pokolenja, ki se je zanjo borilo in jo doživel? Vidi se samo trnje, vidi se golgotski venec, spleten od nasilja, ropa, trpljenja in krijeve."

Bosno sem poznal le iz pripovedanja znancev, prijateljev in sorodnikov. Najbolj pa so mi ostale v spominu očetove, s humljem pobarvane zgodbe o bulah, o preprosti naivnosti bosanskih kmetov in o krvoljčnosti emirov in spahij. Oče je bil v Sarajevu pri vojakih in je v veleni družbi rad pripovedoval, kajti je to tovariš iz gobe objestnosti pred begovo džamijo islamskim vernikom zamešal opanke, da so se po končanem verskem obredu sprekli in v jezi razšli. To je bila dolga in vesela zgodba, iz katere je moja razvjeta domišljija izluščila podobe bratih muslimanov, podobe, ki so bile povrnivo oblikovane že davno prej iz Jurčičevih povesti o Turkih.

Moram reči, da se že ob začetku potovanja v resnici nisem imel kaj pritoževati nad prometnimi sredstvi. Letalo se je vzljeg megli brezhibno dvignilo, napravilo širok zavoj in poiskalo smer proti Zagrebu. Nekaj nad Kranjčevim se je megla razkadila. Leteli smo nizko nad Gorjanci, morda kakih sto metrov nad njimi, da je mamica z otrokom, ki si je na tem poletu zdravil hud oslovske kašelj, prestrašeno kliknila: "Joj, saj je bomo zaleteli!"

Gorjance smo pustili mimo in še ni poteklo pol ure, ko smo se že spuščali na zagrebško letališče. Popoldne smo pot nadaljevali proti Sarajevu. Pooblačilo se je v vladini uslužbenec letalske družbe nam je svetoval, naj se s pasovi privežemo na sedež.

Pod nami je ležala kakor moreje brezbrežna gmoča sivozelenih in črnih oblakov, nad njimi pa je bilo slepeč bogastvo sončnih žarkov. Priznati moram, da se me je navzlic temu divje lepemu prizoru loteval strah, ko nisem več videl zemlje pod seboj. Letalo pa je brzelo kakor hidourorna ptica in požiral doljavno. Nekaj nad Kakanjem se nam je spet približala zemlja. Neurni vetrovi so letalo nalahno premetavali, vse dokler nismo varno pristali na sarajevskem letališču.

Razkrita cesta od letališča do Sarajeva je bila nekako v skladu z mojimi predstavami o primitivni Bosni. Avtobus se je majal in škrial, da je bilo joj. Nad mestom so se črtale siluete visokih, kakor puščica ozkih minaretov. Sklenil sem, da ne smem zamuditi slikovitega prizora z museinom, ki vabi "pravoverne" na molitev. Djidikovac, Novo Sarajevo, dolji stanovanjski bloki, so bežali mimo nas. Prvi vtis, ki ga je napravila name bosanska metropola, ni izpolnil pričakovanih. Nič eksotike, nič barvlosti, ki bi jo človek pričakoval do glavnega mesta "Jugoslovanskega orienta." Široke ulice, trgi, moderne trgovine, tramvaji, kavarne, običajna slika evropskih mest. Zamišljeni, zdolgočaseni efndija s effsom, ki v presekih sreba kavo in bulji skozi okno kavarne "Evropa," bržko prenosi že minuli slavi islamske Bosne. Že sem napravil križ čez staro, barvito Bosno. Toda že naslednji dan me je spet navdalo upanje. Hodil sem po Sarajevu in odkrival znamenitosti, ki so kot osamljeni, kakor skrbne roke ohranjeni spomeniki pričali o Bosni—kakršna je bila neko. Odkril sem zdaj že porušeno baščaršijo, ko so ji namenili to usodo zaradi velike nesnage, ki se je skrivala v temelju leseneh tržnih hiš. Ta del Sarajeva se je ta čas že spojil z modernim središčem in ga bo z njim vezala tramvajska proga. Kakor punčico v očesu pa varujejo bosenski urbanisti bistriško naselje, stari najbolj pestri del mest, ki nalič orlovskemu gnezdu kraljuje nad reko Miljacko in se od ondod odpira lep razgled po vsem Sarajevu.

Najprej pade v oči veličastno

leznici, so speljali daleč stran po novi strugi tako, da zdaj ni več v napoto novi jeklarni, ki so jo deloma postavili prav nad nekdanjo strugo reke. Na tako pridobljenem svetu gradijo še vrsto novih objektov, med njimi veliko kovačnico.

Spremenilo pa se ni samo lice mesta, ampak preoblikovali so se tudi ljudje. Kakšna velika razlika je med snažnimi, skrbno oblečenimi rudarji in kovinarji in med kmeti, ki jih sreča na trgu. Tu se v resnici srečata stara in nova Bosna. Med otopele in zanikrne okoličane, ki na nizkih bosanskih konjičkih pripeljejo naprodaj mast, slanino, sir in drugo dobrino, se mešajo snažni in celo v kretanjih svobodni hrvati delavec. Eti v živopisanih anterijah in fesih, drugi pa so že zavrgli znake stare Bosne in njihovi potomci kmalu ne bodo več oblačeni, da so bili njihovi očetje nekdaj kos tega sveta. To je raznoliki bosanski živelj, čudovita mešanica običajev, ver, pisanih oblačil in nekdajnji nasprotij. Da bila so nekdaj—in še ni dolgo tega—v tej delželi huda verška v otdot izvirajoča kulturna nasprotja, ki jih je umel poglavnik Pavelič v veliko veselje Nemec, razprhovati in se z njimi okoristiti, da bi komu očital njeno versko pripadnost.

(Po "Delavski enotnosti")

Stara Bosna se Sarajevu odmika pred civilizacijo. Poznani bosanski obrtniki, med katerimi so najbolj sloveli sakadžije, se umikajo v predmestja ali pa zapirajo svoje delavnice, ker jih privabljajo hitre rastoči industrije. Mestno središče je dokaj čisto, pa veliko bolj živahnih kot pri nas, kajti napoljuje ga s svojim ognjem živahnji južnjaški temperament. Nad mesto se je pritihotapljal omamni večer. Od begove džamije sem, že v malo hotelsko sobo lile točega, enolična molitev muzejna, ki je vabil v cerkev. Še živi stara Bosna!

Ob povratku si nisem mogel kaj, da ne bi obiskal slovečne Ilidže, katero je bojda celo sam Franc Jožef rad obiskoval zarađeni njenih zdravilnih lastnosti. Njeni vrelci so žvepleni in tako topili, da je delj časa v vodi težko strpeti. Hotele, v katerih je bila med vojno okupatorjeva soldaščina, so preuredili in je nekaj sto postelj na razpolago ljudem, ki jih mučijo revmatizem, iščas itd.

Zenica. Bosanske Jesenice bodo v bližnji bodočnosti pomenile jugoslovanskim narodom to, kar pomeni Nemcem Porurje. Cela baterija visokih peči, kovperjev in orjaških dimnikov je zraslo v Zenici v teh pičih letih po osvoboditvi. Pred Jesenicami pa ima Zenica to prednost, da so vsi viri surovin takoreči pri roki: premog v Kakanju in Zenici, surovo železo v Varešu. Vsa krajina v Zenici in okrog nje je eno samo veliko gradišče. Reko Bosno, ki je do nedavnega tekla tik ob že

Ob povratku si nisem mogel kaj, da ne bi obiskal slovečne Ilidže, katero je bojda celo sam Franc Jožef rad obiskoval zarađeni njenih zdravilnih lastnosti. Njeni vrelci so žvepleni in tako topili, da je delj časa v vodi težko strpeti. Hotele, v katerih je bila med vojno okupatorjeva soldaščina, so preuredili in je nekaj sto postelj na razpolago ljudem, ki jih mučijo revmatizem, iščas itd.

Ko sem se z ozkotirno žezeležnico vozil proti Mostaru, je bil v našem vozu vojni invalid, ki ga njegova zveza vsako leto pošlje v Ilidže na zdravljenje. Vračal se je domov krepak in razigran. Palico je imel le še zaradi lepšega.

Bližale so se divje konture Prejna in Belašnice in na mestu, kjer je maršal Tito s svojo armado prebrel Neretvo, je invalidsko palico pokazal skozi okno: "Tukaj se je pisala naša zgodovina!"

Na tem kršču, ki kaže gole rebrini in ga razrža hercegovsko sonce, je kljuboval okupatorju partizanska vojska, danes pa kljubuje na tem zgodovinskim mestu jugoslovanski človek prirodi. Jablanica hidrocentrala! Njena orjaška pregrada se naslanja ob granitne stene prenskega vznosja, nekaj kilometrov dolg cevovod je speljan naravnost do turbinskih naprav. Velika strojnica je dolga malone za višino dveh ljubljanskih nebotač-

Ako vam je nemogoče priti v dotik z vasim zdravzdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vso morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil z novim. Vam ni treba imeti dolčenega dozorca.

Njegov naslov je Dr. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVENUE

Tel. ENDICOTT 1-5013

vogal East 62nd Street; vhod samo na East 62nd Street.

Urad je odprt od 9.30 zv. do 8. zv.

Dr. J. V. ZUPNIK

ALI VESTE... da

vaši trgovci v naselbini podajo dva fina radijska programa

vsako nedeljo potom "Uncle Nick-a" v vaše razvedrilo in

zabavo . . .

Slovenski program — 12. opoldne do 12.30 pop.

"St. Clair Avenue" program — 1.30 do 2. pop.

VSAKO NEDELJO potom WJMO . . . 1490 ke.

potrebuje dobre moške

BULLARD OPERATORJE

TURRET LATHE

OPERATORJE

TOOL MAKERS

TOOL ROOM

POMOČNIKI

CERTIFIED

ARC VARILCI

VSAKOVRSTNI BRUSAČI

Stalno delo — nadurno delo — visoka plač

BELI DVOR

MLADINSKI ROMAN

S P I S A L

GUSTAV ŠILIH

Predstavnik: Dr. Miloš Vauhnik

(Nadaljevanje)

Pri farovškem mostu se je Lovrek težko sopeč ustavil in se zaledal v nekoliko naraslo in kalno rečico, ki je z godrnjavim zadovoljstvom drla čez grmade grušča, in šele potem z očmi poiskal Gradišče. Bela hišica, zeleno tratico pred njo, zapuščeni vrt in goli sadovnjak—vse se mu je nasmihalo, vabilo ga in klicalo... Cvetiče breskev in marelcev ob zidovih so nalikovalo rožnatim plamenom, po sadovnjaku razsejane črešnje pa velikim belim šopkom. Ogledni stolp, ves trd in mrk, se je vzpenjal proti nebu ter je, kakor se spodobi, po vojaško pozdravljal svojega mladega gospodarja.

Cudovit pa je bil Beli dvor! S trduo kretajo je ta snel

Ves pomladanski je blestel med temnim zelenjem smrek, a nad njegovim slemenom so krmarili trije ali štirje oblački, obžarjeni z zadnjimi odsevi večernega sonca. Tudi danes je ob pogledu naši pričelo Lovrekovo srce hitrej utripati, ali tistega, burnega vzhicienja, kakor v prejšnjih letih, ni bilo v njem: nekako odstujila sta se bila drug drugemu. Ali pa se je on preveč spremnil...

Zdajci je pri farni cerkvi, ki je obenem z belim župniščem kraljevala na gričku onkraj Ložnice, tenko zaklenkalo. V slovesni ubranosti se je razlivalo bučanje orgel in petje cerkvenega zboru skozi odprta vrata niz dol do Lovreka. S trduo kretajo je ta snel

WEARY AND WET, THE FROGMEN RETURN. Their dangerous mission is completed. Members of a Navy Underwater Demolition Squad, they have been working to clear 1,500 to 2,500 mines from a Korean landing area, performing a duty in which every second is a matter of life or death. But that is the Frogmen's job for defense!

Defense is your job, too, and next to theirs how simple your job is! For yours is to keep this country's civilian front safe and stable, and solidly behind our military power. And one of the best ways to do that is by buying United States Defense Bonds. By creating a stable financial backlog of your own, through bonds and other forms of

saving, you are also making America's economy strong. And remember, peace is only for the strong!

So buy Defense Bonds. Buy them today and buy them regularly... through the Payroll Savings Plan where you work or the Bond-A-Month Plan where you bank.

The U. S. Defense Bonds you buy give you personal financial independence

Remember that when you're buying Defense Bonds you're building a personal reserve of cash savings. Money that will some day buy you a house or educate your children, or support you when you retire. Remember, too, that if you don't save regularly, you generally don't save at all. So go to your company's pay office—now—and sign up to buy Defense Bonds through the Payroll Savings Plan. Bankers recommend them as one of the safest forms of investment.

Don't forget that bonds are now a better buy than ever. Because now every Series E Bond you own can automatically go on earning interest every year for 20 years from date of purchase instead of 10 as before! This means that the bond you bought for \$18.75 can return you not just \$25—but as much as \$33.33! A \$37.50 bond pays \$66.66. And so on. For your security, and your country's too, buy United States Defense Bonds now!

Peace is for the strong...
Buy U.S. Defense Bonds now!

The U. S. Government does not pay for this advertising. The Treasury Department thanks, for their patriotic donation, the Advertising Council and

ENAKOPRAVNOST

svojo vojaško čepico z glave in se zagledal v razsvetljena okna, ki so bolj in bolj rumenela v valovanju nastopajočega mraka. Sprevd je otvorila velikonočna pesem, iz cerkve so se usuli ljudje, pretežno ženske in otroci, postavili se v vrste, in med glasnim petjem in zvončkljanjem zavili okrog cerkve. Nad glavami je zaplavala baldahin in se z njimi počimal dalje.

Po končani procesiji so se zgrnili ljudje pred cerkvijo in gošto gručo, odkoder so se potem počasi razkrapljali. Vsa pota so bila posejana s svetlimi in temnimi postavami, hitečimi proti domu. Lovrek, ki se je bil v času svoje bolezni, ko je mesec in mesec nihal med življenjem in smrto, notranje odmaknil od ljudi, ni bilo nič do srečanja z znanci, pa je počakal, da so se razšli. Mudilo se mu ni in tukaj je bilo prijetno.

Šele naraščajoči, iz vode in vlažnih poljan puhtiči hlad ga je pregnal dalje. Počasi stopaje, je vdihaval sveži zrak in z olajšanjem občutil, da ga njegova pljuča laže prenašajo in da se tudi manj upeha. Kajpak, tako hodil, kakor je nekoč, če ga je poslala raja teta po to ali ono stvar v trgu, še dolgo ne bo, morda nikoli več... Slehen, tudi najmanjši napor ga še vedno izmuči ter mu orosi čelo in obraz z znojnimi kapljicami.

Pri Kotnikovih se je ustavil. Vrata so bila zapahnjena. Njegovemu trkanju se ni nihče odzval, zato je potrežljivo sedel na klop pred hišo in čakal, da se pokaže kdo domačih. Spet se je vdal sanjarjenju, v katerem je misel podila misel, ne da bi se bila zavest ob eni ali drugi ustanila v zbrala, in ždel tako zamknjen vase, da je preslišal kokane bližajočih se ljudi. Po glasovih je spoznal svoje prijatelje.

"Nekdo je pred hišo...?" je dejala zaskrbljeno mati Kotnika.

"E, kak vojak bo," je zagodril njen mož in prikreval bližje k Lovrek, ki se je potajil, deloma iz radovednosti, deloma iz ginejnosti, ter ni vstal s klopi. "Oh, oče, nikar ne hodite k njemu!" je vzkliknil zvonek deklinski glas, ob katerem je prevzela Lovreka mehka radost—saj je bil glas njegove sestrice.

"Hej, mož, kaj bi radi?" je zaklical stari Kotnik in z nezaupno opreznostjo stopil še bližje, stiskajoč v roki debelo palico. V tiših časih so namreč samotne domačije vznemirjali razni klateži in nepridipravi, ki so se jih ljudje po pravici bili.

Lovrek se ni mogel več zadrževati. Skočivši k preplašeno se odmikajoči sestri, jo je vključila Lovreka mehka radost—saj je bil ostal v spominu mladega gospodarja.

"Hej, vi, ali ste nori?" je za-

rentačil stari Kotnik in krepko odrinil nasilnega tuca od mladenke, onemogle od iznenadenja.

"Ali me res še niste spoznali?" se je zasmehjal Lovrek.

Ob tem vprašanju se je Polonica malone opotekla in se ihtek zgrudila na njegove prsi. Tudi Kotnika sta pristopila in mu stiskala roko. Med vzlikanjem in izpraševanjem so ga potegnili v sobo, kjer so prižgali luč in sedli k hrastovu mizi.

Vkljub stiski za svečavo so tisti večer pri Kotnikovih še dolgo svetili, zakaj vprašanji in pričevanja so bila konca, in nobenemu ni bilo do spanca. Lovrek je poročal o svojih frontnih doživljajih, pri čemer je predvidno izpustil povest o svoji poslednji borbi v takopih.

"Veliko si prestal," je kimal gospodar, z vidno nasledo bastačo svojo začrnelo pipico z dolgo pogrešanim vojaškim tobakom, ki mu ga je bil prinesel Lovrek s seboj, ter nato z odzivnim obrazom spuščal v zrak goste oblačke sivkastega dima. "Zadnje mesece si bil v bolnišnici, praviš. Kaj pa vojaščine si se za zmeraj rešil?"

"Ne vem. Prav za prav so me odpustili za nedoločen čas. Zdravnik v Mariboru mi je pač dejal, da me ne pokličejo zlepa..."

"Oh, kako ti privočim, Lovrek!" je vzdihnila mati Kotnika. "Doma hitro ozdravši, lepo ti bova stregli s Polonicom! Ko bi tudi naš Janez imel to srečo... Bog ve, kod se revez potika? Že tri tedne ni glasu od njega..."

In kakor domenjeni, sta ona in Polonica enodušno zaplakali, in tudi oče je začel čudno hrkati in se odkašljevati, dokler se ni naposred s prisiljeno jezo obrnil k ženskama.

"Nikar se ne kisajta, bo že spet pisal! Dô zdaj je imel vendar še tudi dosti sreče! Poglejte Lovreka, kaj je vse prebil, pa je le damek tukaj med nami!"

Lovrek je tolazil ihteo Kotnika, dopovedujoci ji, da včasih, posebno ob premikanju čet, vojna pošta pri najboljši volji ne zmora dela in da na vzhodni fronti, kjer so Janeza še vedno slušili, sploh nimajo več prave vojne. Zares mu je uspelo, da so žalostni obrazi nekoliko razvedrili ter so se Kotnikovi s Polonicom vred utešeni spravili k počitku.

Pri teh dobrih ljudeh je potekla Lovreku Velika noč tisoč in mirno, brez prazniške razigrnosti. Po praznikih, ko se je vrnila tudi dekla Ančka, ki je bila preživel Veliko noč pri neki prijateljici, so se Lovrek, Polonica in Ančka preselili na Gradišče, ki so ga z druženimi močmi in nekaj dneh uredili tako, kajor je bil ostal v spominu mladega gospodarja.

Povedali so nam, da mlatijo

ščenico in drugo žito na isti način in ko sem jim jas razložila, da imamo pri nas v Zedinjenih državah mlatilne stroje na benzincu, so mi hiteli zatrjevati, da ni daleč čas, ko jih bodo imeli tudi oni. Seveda naš razgovor je kmalu napeljal, da so nas vpravili, kako žive Slovenci v Ameriki, če še niso pozabili materinega jezika in če pojmi, kaj skušajo Jugoslovani doseči. Zagotovila sem jih, da ameriški Jugoslovani v velikim zanimanjem zasledujejo in čitajo o jugoslovenskem razvoju.

Povabili so nas, naj gremo z njimi v hišo, da nam izkažejo njih gostoljubnost, toda nismo imeli čase. Potovale smo naprej skozi Kranjsko goro na Metulje, kjer smo se ustavile v delavske letovišča. Moški so ravno kar balinali in jih je bilo prijetno opazovati. Nadaljevale smo pot na Planico. Ravno tu med Planico in Kranjsko goro se nahaja športno središče Slovenije. Planica leži ob vznojni gore, kjer je inženir po imenu Stanko Bloudek, zgradil največjo skočarsko progo, kamor prihajajo skočkarji iz vsega sveta.

Bila sem presenečena, ko sem zvedela, da se je pričel skočarski šport (skiing), prav za prav v Avstriji in Sloveniji. Zgodovinar Valvazor namreč omenja vporabo skočka že v 17.

Moral so se tolkanj pozuriti, ker Lovrek kar ni mogel dočakati bivanja med dragimi stenami, ki so toliko let čuvale in obkrožale njegovo mladost, spremiljala njegovo otroško rast, prisluškavale njegovim mladeničkim samogovorom. V njih je pričakoval tistega posebnega miru, ki ga je bil ves čas pogrešal, tiste nočne poglobitve, ki bi mu povrnila poleg telesnega zdravlja tudi duševno svežost. Nameraval se je čim bolj odmakniti ljudem, čim bolj pa se približati prirodi. Od nje si je obetal vsega: miru, zdravju, življenjskega veselja...

II.

Ali čudno! Pričakovane okrepitev ni bilo, dasi v malone strnjeni vrsti so sledili zlati pomladanski wnevi, ki so ospali bledega, pod oglednim stolpom se devačočega moža s svojimi žlahtnimi in okrepljučimi prameni. Naslonjen na pleten naslonjač, je podremaval ali pa se zamišljeno razgledaval po ozeleneli in razvjeteli dolini pod seboj. Često je zadrževano sapo opazoval sivkaste martinčike in zeleni kuščarje, ki so se sončili na razvjetrenem kamenu, a ob najmanjši njegovi kretnji plašno odsvignili v svoje luknje. Dasi je mnogo misli, se vendar nobene misli ni mogel oprijeti; kakor skozi sito so curele in izginale v podzavest, in Lovrek se je ves čas dozdevalo, da se njegova duša noči ali pa ne more povrniti k svojemu nekdanjemu načinu življenja.

Spricu te notranje odrevnosti se mu je zdravje vračalo le počasi, a njegove telesne sile so se ob vsakem neznanem naporu hitro izčrpale. Zdaj, ko se je bil

na sestrino prigovarjanje spet obril, se je pokazalo, kako nežen in skoro prozoren je njegov še vedno zali obraz, v katerega so telesni naporji in duševne bolečine začrtali nezbrisne poteze.

Sam se svojega stanja ni čisto jasno zavedal ali mu vsaj ni bilo neugodno. Polonici pa, ki ga je skrivaj često z žalostjo motrila, se je zdelo, da kaže nikakega zanimanja za obdajajoči ga svet. Ob lepih dneh ga je zategadelj z zvijačo izvabila na vrt, ob čigar pogledu so bolniku res zabolestele oči v starem ognju, a žal, da nekaj trenutkov. Kmalu ga je vnovič prevzela topoti na likujoča brezbržnost. Ni se zmenil za tisočere glasove mladoletnje okrog sebe, marveč z bolno naslado in kakor od daleč sledil vrvetu svojih misli, ne da bi se bil potrudil, določiti jim vsebino in smer. Nalik morju so pljuskele ob zavest in jo spet zapuščale, povračale se in nemirno valovile, pretvarjajoč Lovrekovo budno stanje in meglene sanje, iz katereh so ga za kratke hipe iztrigli redki posnetniki, najnajnejši dnevni opravki ali pa—bolj predekoma—spomini.

(Dalje prihodnjič)

MOJ OBISK JUGOSLAVIJE

JOSIE ZAKRAJŠEK — PRESTAVILA M. I.

(Nadaljevanje)

stoletju, in sicer med kmeti na Kranjskem. Iza davnih dni pa do danes so skočke služile, kot potovalno sredstvo preko zasneženih gorskih okolic. Pred kakičimi 20 leti je neki skočkar skočil preko 100 metrov na Planici, kar je bilo nekaj izrednega, toda leta 1948 je bil napravljen istotako na Planici tozadovni svetovni rekord s 120 metrov dolgim skokom.

Motreč prostor sredi meseca oktobra, sem si skušala predociti živahnost, ki vladala tu za časa zimskega športa, ko je tu vsepolno smučarjev. Sedaj je bila okolina še več ali manj zelena in skočarska proga je zgledala pušta in zapuščena, toda kmalu je imelo tudi vse oživeti. Ker je bil dan precej naporen, smo se rade vrnilo na Bled in k počitku.

Prihodnje jutro smo bile že zgodaj na nogah, misleč da se čimpreje podamo na pot, toda narava je odločila drugače. Ko smo pogledale skozi okno, nismo videle ničesar, ker je bila tako gosta meglja. Šla sem na teraso, v prizakovanju, da mi tam prodore pogled skozi meglja, toda bilo ni nič boljše. Ko sem sedela in čakala, kdaj se dvigne meglja, sem zaslilaška, kaj je iz zvonika male cerkvico na otoku urabila šest. Okrog devetih se je meglja toliko dvignila, da smo se lahko podale na pot v Bohinj. Še smo skozi Srednjo vas, ki je iz neznanega vzroka pred desetimi meseci pogorela do tal. Vse je bilo še razdejano, le sem in tja so pozidavali. Delo je napredovalo počasi, ker se je vršilo vse pozidavanje po dokončanem rednem dnevnem delu.

Okoliške unije so preskreble za žrtve požara začasne domovine in jim sploh pomagale čimpreje zgraditi nova bivališča. Toda splošno pomanjkanje vsega materiala jim je delo otežkočevalo. Videle smo otroke, ki so se igrali med razvalinami, ko smo se odpeljali naprej proti Sv. Janezu in Bohinjskemu jzeru.

Peljale smo se nekako polovico okrog jezera, ob napisu Sv. Janeza pa smo izstopile in šle naokoli na ogled. Malo navzgor po poti je bilo delavsko letovišče in smo se torej ustavile. Tu je bilo prej poletno bivališče jugoslovenskega regenta Paula, sedaj pa prihajajo sem na počitnice delavci.

Mara je na vsak način vztrajala, da moram videti izvirek reke Save in smo šle torej navzgor po jako strmem bregu. Sploh je bila pot zelo naporna. Ker nisem hribolazka, sem bila kmalu vsa zasopljana ter sem si moral oddahniti, da sem prišla do sape. Če kake pol ure smo končno dospele na vrh in sem spoznala, da je bil krasen razgled, ki se nam je nudil v resnici vreden načrt.

Visoko nad nami je drvela voda iz dveh razpot in padala kačih 1,000 čevljev navzdl, tvorec izvirek Save. Pomudile smo se na vrhu nekaj časa, nakar smo pričele pot navzdl. Med potjo smo slišale iz daljave, kako so drvarji sekali dreve in sem in tja svarilen' klic, da ima pasti drev. Tako smo srečno dospele do vnožja gorovja in se podale nazaj na Bled, da dobimo načrt.

(Dalje prihodnjič)